

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

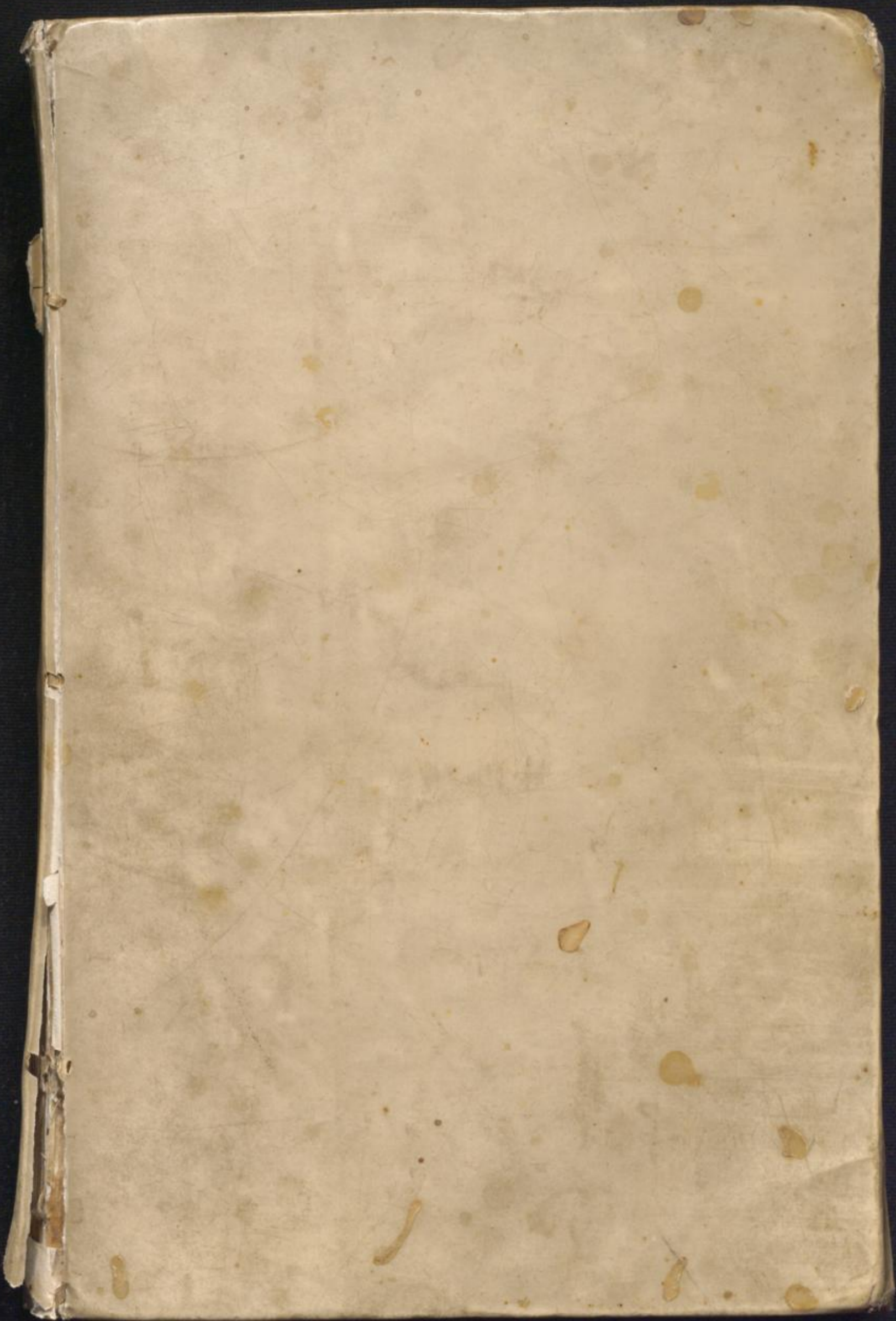
Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Epicedia In obitum Viri Pietate Gravis, Prvdentia Clari,
Dexteritate Conspicui Domini Michaelis Ziegeli,
Quaestoris Collegii Stephanici Fidelissimi, pie & placide
14. Calend. Maij, Anno 1614. intra ...**

Geiselbrunner, Elias

Argentorati, 1614

[urn:nbn:de:bsz:31-137109](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-137109)

In obitu prudent. Viri Michaelis
Stephani collegii. 614.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

LIBRARIUS DE STEPHANI MICHAELIS
COLLEGIUM

ESSEIN

12

*Carpit iter laetae per mille pericula viator,
Per medios hostes, per mare carpit iter,
At superare parum est fastidia longa diei,
Dissipa saltaci munita nocte peris.
Haud aliter vita hac per tot discrimina, mole
Viribus exhaustis corrui ipsa sua.
Nostram in perniciem secum longa agmina ducunt
Omni parens Tellus æquoreusq; Deus.
Hic rigidos armat scopulos, Scyllam atq; Charybdim,
Atq; undas, Boreæ non veniente patre,
Illa parit tristi donata animalcula peste,
Eg; suo profert mille venena sinu.
At ubi latitia portus contactus apertis
Sit velis: sequitur non moritura quies.
Hic quoq; quem lachrymis defunctum flemus abortis,
Sustinuit longa tadia longa via.
Nunc verò patrijs fessus requiescit in oris,
Nam mens aetherea sede beata manet.*

Elias Geiselbrunnerus
Augustano-Vindelicus.

I I I.

*O Mors dura nimis, si quos concordia vita
Dulcis, & assiduus consociavit amor!
Quam res difficilis factu est superare dolores,
Sic ubi conjunctos scindis iniqua animos!
Nostra domus per te resonat iam plañtibus, & quis
In casu hoc luctum, quis cohibere queat?
Con' age dum conjux (miserum) gnatiq; parente
Privantur, spe una summo & in orbe bono.
Non tamen in vinculis mortis remanebit, & ossa,
Qua nunc deglutit, semper habebit humus.
Est ventura dies, has qua revocatus in auras
Nobiscum intrabit regna beata poli.*

*A Edibus in nostris cur nunc dolor acrior extat?
Cur nemo Medicas vult tolerare manus?
Quare subtristis nostras circumsonat aures
Hæc vox: Heu misera, va miserisq; meis?
Eheu! cur properat cursu nunc vita citato,
Curvè dies fugiant non remorante morâ?
Eheu! Parcarum tristi quid tristius auso?
Qua mala crux nobis tanta pericla tulit?
Eheu! cur Parca retrò non fila resumunt,
Præterita vita, quem statuere, die.
Odolor! ô fatum infelix! ô funera acerba!
Otu, quatenus, Mors violenta, preces!
O tristem lucem, felici sidere cassam,
Vnica qua mea spes ossa reponit humo!
Ah quam crudelis Parcarum est Atropos illa,
Qua nimis inussè fila secare solet.
O omnes crebrò quondam queis junctus ab usu,
Fundite nunc lachrymas, dulcis ut ille fuit!
Carmina flebilibus canitote (heu) vocibus omnes:
Flebilibus siquidem sunt recinenda modis.
Ille ærumnosa posuit quòd tadia vita,
Qui nobis tutum præbuit hospitium.
Desine tota domus lachrymas effundere plures:
Atq; omnes stendi nunc facitote modum.
Fata manent omnes: omnes expectat avarus
Portitor, in leges mors rapit atra suas.
Non Mors ipsa seni, juveni non parcit amara,
Non fugit imberbes, non fugit illa viros.
Tendimus huc omnes, cunctis versatur & urna,
Sors inde exhibit serius aut citius.*

Philippus Reinolius Mittes-
heimensis Alsatius.

ARGENTORATI. Typis JOHANNIS CAROLI.

